

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 10. Cur aliquando fulmina & tempestates sæviant in innocentes?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

thaginensi Arriano Episcopo, in Balneo publico; SS. Trinitatem detestante, tribus fulminibus icto, & in cineres redacto; sed etiam de Chuga Barbarorú in Theodosium conspirantium duce fulmine tacto legimus.

Sic de Rege Francorú Theodorico memorat D. Gregorius Turonensis; nam dum fenestras atq; ianuas templi fregisset, ut eò receptos spoliaret, fulmine de cælo tactus inferni raptoris spoliolum ipse fuit. Sic, in Peruviana historia, refertur, gentem quandã giganteæ magnitudinis Sodomitico peccato foedatam, Sodomitico etiã supplicio periisse. Descendit enim de cælo, visibili forma, juvenis, qualẽ Daniel describit, instar Solis radios jaciens. Hic, coruscante manu, trifulca fulmina supernè in eos sparsit, omnesque, ad vnum, momento extinxit. Aiunt vestigia horrendæ adustionis, tam in saxis, quàm in ossibus interfectorum, adhuc reperiri. Pari pacto multas & ædes, & vrbes, & homines, incendia depopulantur, Deo scelera vindicãte, qui etiã in vindictam malefactorum, ignem æternum, diabolo, & Angelis eius, preparavit.

Gregor.
Turon.
li. 3. c. 12.
de reb.
Franc.
Ioseph. à
Costa. li.
1. c. 19. de
Nat. noui
orb.

Matth.
25. 41.

§. X.

Cur aliquando fulmina & tempestates saniant
in innocentes? Quan-

Quan-

Quanquam hoc mirum non est, si vel ex-
 timulet, ad flagitia deferenda, DEVS; vel ea
 deferere nolentes, fulminibus, grandini-
 busue extinguat. Mirissimum est, tempesta-
 tes non rarò malis parcere, ac sæuire in in-
 nocentes. Cur hoc DEVS agit? cur permittit?
 Mille causas habet, siue agat, siue permit-
 tat. Quis enim ei præscribat, qua ratione de-
 beat exercere innocentes, aut, è vita hac, ad
 se, in momento euocare, quod fecit, quan-
 do sanctum illum virum, tot virtutibus ac
 miraculis insignem Simeonẽ Stilitã fulmi-
 ne de columna deiectum, ad cælum euexit.
 Tametsi enim Ecclesia rectè nos doceat ora-
 re: *à fulgure & tempestate; itémque, à subita-
 na, & improvisa morte, libera nos Domine;* quia
 multos fulmẽ & *subitanea*, ac præsertim *im-
 provisã mors* inuenit imparatos: si tamẽ quis
 ad moriendum sit paratus, atq; ad extremũ
 illum agonem accinctus, grande potest esse,
 & corpori & animæ beneficium *mors subita-
 na*, siue celeri sagittã, siue globo plumbeo,
 siue gladio ferreo, siue fulmine illata; antè
 enim, quàm mors talis sentiatur, iam est
 transacta: aut certè idem est tangi & mori,
 sentire & finire dolorẽ. Quantis igitur mo-
 lestijs morborum & pharmacorũ, & hære-
 ditatem

ditatem ambientium, & insomniorum, & tormentorū liberat mors præcipitata? quæ etiā magno compendio, absoluit animas ad moriendum semper paratas. Nam quantis ea angoribus, quantis dæmonum machinationibus, quantis tentationum procellis filum incidit? Grata est mors mortem optantibus, si cita venit; & quò compendiosior; eò clementior. Solet etiam DEVS malo dæmoni non rarò potestatem facere, vt grandines spargat, vt fulmina jaciatur, vt nimbis, turbinibus, pruinis agros populetur. At tunc, quid mirū est, si dæmon innocentes vexet, & sibi seruientibus parcat, in stipendij mercedem? Notum est, cur Iobum, igne de cælo cadente, exagitârit. voluit scilicet nocentem atque impatientem facere, ex innocente: voluit DEI amicū exagitare. DEVS autem voluit amici sui constantiā atq; fortitudinem toti mundo velut in theatrū producere. Neq; grande beneficium est, si malorū satis & pratis parcat humanæ gentis inimicus. Nunquam is parcat, nisi vt sæuiat.

Hostium dona, non sunt dona.

§. XI.

*Cur tempestates aliquando parcant
nocentibus?*